

ביאור בדרך אפשר

ביאור בדרך אפשר

1 שפנימיות התורה היא בלי-גבול משפיעה את ענין הבלי-גבול גם על חלק
 2 הנגלה שבתורה, וכידוע²⁴ בתורת החסידות בפרוש מאמר רבותינו
 3 ז"ל²⁵ בגמרא אשרי מי שבא לראות לעולם הבא ותלמודו שלמד
 4 בעולם הזה כידו, שדוקא על-ידי תלמודו כידו, לימוד גליא
 5 דתורה למטה בעולם הזה,
 6 יש לו למעלה ("כאן")
 7 הפנימיות שבזה כלומר שהאדם
 8 זוכה לפנימיות התורה בעולם הבא
 9 בגלל העיסוק בנגלה דתורה בעולם
 10 הזה, וגם מזה מובן שנגלה דתורה
 11 ופנימיות התורה, אף שבכללות לנגלה
 12 יש מדידה והגבלה ולפנימיות אין
 13 גבול, מכל-מקום הם קשורים
 14 ומחברים זה בזה. וכן הוא בנוגע
 15 להגבלת העולם, שגם שם
 16 בתוך גדי המציאות המוגבלת נמשך
 17 ומאיר הבלי-גבול שבתורה
 18 ומצות.
 19 (ג) וענין זה (החבור ד"ל לכל
 20 תכלה ראיתי קין" המבטא
 21 מדידה והגבלה עם "רחה
 22 מצותך מאד" למעלה ממדידה
 23 והגבלה, שהבלי-גבול דתורה
 24 ומצות נמשך בהגבלת
 25 העולם) נעשה נפעל ונמשך על-
 26 ידי עבודתם של ישראל,
 27 שזהו פללות ענין העבודה
 28 התוכן הכללי של עבודת ה' הוא
 29 להמשיך את הבלי-גבול
 30 שלמעלה מגורי העולם בהגבלת
 31 העולם בתוך הגדרים וההגבלות של
 32 העולם.
 33 ועל זה אמרו רבותינו ז"ל²⁶
 34 בגמרא גדולים מעשה צדיקים
 35 ויש להם מעלה ויתרון ממעשה
 36 שמים וארץ, וכמבאר בזה²⁷
 37 בתורת החסידות, מדוע יש למעשה
 38 צדיקים מעלה ויתרון על בריאת שמים
 39 וארץ על-ידי הקדוש-ברוך-הוא
 40 שמעשה שמים וארץ הוא יש
 41 מאין, הקדוש-ברוך-הוא ברא ויצר

יש, מציאות, מ'אין' העדר המציאות, דבר מ'לא דבר, שזהו מה
 שנתנה מהאור האלוקי הבלי-גבול האינוסופי עולם מוגבל ומוגדר
 שהוא מציאות יש' כו', ואלו מעשה צדיקים הוא ביטול היש
 לאין, ביטול ישות' והמציאות של העולם המוגבל והמוגדר לאין האלוקי
 שזהו ענין המשכת הבלי-
 גבול בתוך הגבול. וזהו גדולים
 מעשה צדיקים, גדולים סתם
 מבלי לפרט מהי מידת הגדלות,
 שזהו גדלות אמתית שאין
 לה שיעור וקצבה, שלא זו
 בלבד שהם מעשה הצדיקים
 המבטלים את יש' העולם לאין'
 האלוקי גדולים ממעשה שמים
 וארץ כמה פעמים ככה, אלא
 גדלות שהיא באין-ערוף, ללא
 כל יחס והשוואה, כי מעשה
 שמים וארץ הוא בהגבלה
 שהרי העולם שנברא הוא מוגבל
 ומוגדר, ומעשה צדיקים הוא
 בלי גבול שהרי הם ממשיכים אור
 אלוקי לא מוגבל בתוך עולם מוגבל,
 והרי הגדלות של בלי-גבול
 לגבי גבול - היא באין-ערוף
 גדולה אמיתית, ללא כל השוואה,
 וכמבאר פתנא²⁸ שלגבי דבר
 שהוא בבחינת בלי גבול
 ומספר כלל, אין כנגדו שום
 ערך במספרים, שאפילו אלה
 אלפי אלפים ורבוא רבבות
 אינן אפילו כערך מספר אחד
 לגבי אלה אלפי אלפים
 ורבוא רבבות כו' אלא פחות
 מזה, כי לאחד לגבי מספר עצום אך
 מוגבל עדיין יש ערך כלשהו, כי גם
 מספר גדול מאד הוא מוגבל, בעוד
 שגבול ביחס לבלי-גבול הוא ללא כל
 ערך.
 ויתרה מזה, שהחדוש
 ד'גדולים מעשה צדיקים'
 הוא לא רק בהמשכת הבלי-
 גבול, היינו שבבריאת העולם נמשך

דתורה נמצא הבלי-גבול דפנימיות התורה,
 וכידוע²⁴ בפרוש מאמר רבותינו ז"ל²⁵ אשרי מי
 שבא לראות לעולם הבא ותלמודו שלמד
 לימוד גליא דתורה למטה בעולם
 הזה, יש לו למעלה ("כאן") הפנימיות שבזה.
 וכן הוא בנוגע להגבלת העולם, שגם שם נמשך
 הבלי-גבול שבתורה ומצות.
 (ג) וענין זה (החבור ד"ל לכל תכלה ראיתי קין"
 עם "רחה מצותך מאד", שהבלי-
 גבול דתורה ומצות נמשך בהגבלת העולם)
 נעשה על-ידי עבודתם של ישראל, שזהו פללות
 ענין העבודה להמשיך את הבלי-גבול בהגבלת
 העולם. ועל זה אמרו רבותינו ז"ל²⁶ גדולים
 מעשה צדיקים ממעשה שמים וארץ, וכמבאר
 בזה²⁷ שמעשה שמים וארץ הוא יש מאין, שזהו
 מה שנתנה עולם מוגבל כו', ואלו מעשה
 צדיקים הוא ביטול היש לאין, שזהו ענין
 המשכת הבלי-גבול. וזהו גדולים מעשה
 צדיקים, גדולים סתם, שזהו גדלות אמתית
 שאין לה שיעור, שלא זו בלבד שהם גדולים
 ממעשה שמים וארץ כמה פעמים ככה, אלא
 גדלות שהיא באין-ערוף, כי מעשה שמים וארץ
 הוא בהגבלה, ומעשה צדיקים הוא בלי גבול,
 והרי הגדלות של בלי-גבול לגבי גבול - היא
 באין-ערוף, וכמבאר פתנא²⁸ שלגבי דבר שהוא
 בבחינת בלי גבול ומספר כלל, אין כנגדו שום
 ערך במספרים, שאפילו אלה אלפי אלפים
 ורבוא רבבות אינן אפילו כערך מספר אחד
 לגבי אלה אלפי אלפים ורבוא רבבות כו'.
 ויתרה מזה, שהחדוש ד'גדולים מעשה
 צדיקים" הוא לא רק בהמשכת הבלי-גבול, אלא

(24) ראה לקו"ש חכ"ד ע' 570 הערה 19. וע' 580 הערה 8. 25) פסחים נ, א. וש"נ. 26) כתובות ה, א. 27) ראה תו"א בשלה
 סו, ב ואילך. וראה אוה"ת שם ריש ע' תקז. 28) פמ"ח (סז, ב).